

נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות

מה.

עין משפט
נר מצוה

כה א מיי פ"ג מהל' נערה בתולה הל' ז
 סמג עשין נה:
 כו ב מיי שם פ"ג מהל' איסורי ביאה הלכה י
 סמג שם:
 כז ג מיי פ"ג מהל' כה ד מיי פ"ו מהל' שגגות הל' י:

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא.
 נראה דמנתלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס

סוקלין אוספה על פתח בית אביה. דהכי כתיב (ו) והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה והיא צבאו עדים צבית חמיה כתיב דהא צמוציא שם רע כתיב דמפרש זיה קרא וקרב אליה (ז) אלמא כשניסת: ראו **גידולים שגידלתם.** כלומר מצבת זה יאלת הנבלה שזו זינתה: צאו לה **עדים צבית אביה.** קודם שנשאת:

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר (ח) סרחא ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמינהי (ט) נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע (י) היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד יאלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת י שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן (יא) חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר (ח) סרחא ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמינהי (ט) נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע (י) היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד יאלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת י שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן (יא) חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

(א) סנהדרין ע"א: (ב) ג [לקמן
 [מנ: (ג) היריות י"ג
 (ד) [נדרים כ"ג]: (ה) ת"י כ"י,
 (ו) ת"י כ"י, (ז) [נ"ע חוס'
 יבמות נט: ד"ה והא],

הגהות הב"ח
 (א) רש"י ד"ה דחידוש הוא וכו' דאישתני גופא דאי ונאי: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כ"י כלומר ומע: (ג) ד"ה והלמא וכו' שחידשה תורה (באשתני דינא חמיה) תלמי וכו' כ"א בלא אישתני גופא חמיה:

מוסף רש"י
 סרחא. נערה המאורסה כיומי נעומו, ולבסוף בגרה. משעמדה בדין. חדון בחנק. דינא דהש"ס (סנהדרין ע"א). הרי הן כהדיוטות. דכתיב בתורה חטא אולי (הוריות י). אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים, ד"ש אשתני גופא וידיעה כ"י (סו).

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמנתלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסברא אמרינן זיה דתידון בסקילה ולא אמרינן הוציאו שם רע למימר אישתני קטלא הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסברא אמרינן זיה הכי אלמא משום דאשכחן דחדית זיה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הוציאו ואישתני דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלמא הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוציא שם רע דווקא צבצול (י) אלמא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן צעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה צעלמא בחנק משמע דהכא צמוציא שם רע חייב סקילה אפילו זינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו צמוציא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמי לעיל צאו לה עדים צבית חמיה דכתיב דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן (יא) חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמנתלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסברא אמרינן זיה דתידון בסקילה ולא אמרינן הוציאו שם רע למימר אישתני קטלא הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסברא אמרינן זיה הכי אלמא משום דאשכחן דחדית זיה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הוציאו ואישתני דינא אישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלמא הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוציא שם רע דווקא צבצול (י) אלמא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן צעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה צעלמא בחנק משמע דהכא צמוציא שם רע חייב סקילה אפילו זינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו צמוציא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמי לעיל צאו לה עדים צבית חמיה דכתיב דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן (יא) חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

סברא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני קטלא ולא מחידושה לדידה ליכא לפלוגי בין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מיייתי שפיר תנאי היא אי נמי יש לומר דלא מיייתי אלמא מדרכי שמעון דכיון דסבר הוציאו ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באישתני גופא ואינו חושש אלמא להציב תנא דסבר כברייתא דשילא דלא משצטינן לה מקמי אידך ברייתא משום דברייתא דשילא לא מיתניא צי רבי חיאי רבי אשעיה אצל לאידך ברייתא לא רחמי מדרבנן דזכי רחמי אומר